

[Kyed.]

skæftiger sig med Produktionsfordeling og Produktionsbegrænsning, hvorimod Smørforslaget gaar ud paa en Prisordning for Hjemmemarkedsforbruget af Mejeriprodukter.

Under Debatten i April om en Smørordning gjorde jeg Rede for Aarsagerne til, at Venstre maatte anse Forslaget som ganske utilstrækkeligt, hvis Eksportprisen paa Smørret skulde gaa ned under 2 Kr. 75 Øre pr. kg, de nugældende Produktionsomkostninger taget i Betragtning. Jeg paaviste, at hvis vi skulde komme ned til Priser som f. Eks. i 1936 og Aarene forud og de gældende Produktionsomkostninger opretholdtes, vilde de foreslaaede Priser paa Hjemmemarkedet kun yde en ringe Støtte. Det vilde derfor i en eventuel Nedgangsperiode blive nødvendigt at skaffe Balance mellem Afsætningspriserne og Produktionsomkostningerne, hvis man i det hele taget tilstræbte at skabe et sundt Erhvervsliv. Men stadig mangler Erkendelsen og Forstaaelsen af, at Landbrugsproduktionens Opretholdelse og Frembringelse af et stort Eksportoverskud er en bydende Nødvendighed for vort Samfunds Eksistens. Uden Landbrugets store Produktion af Raastoffer og Færdigvarer til Eksport skaffes der nemlig ikke den store Del af den Valuta, som det øvrige Erhverv har Brug for til Køb af Raavarer og Halvfabrikata, som er en Betingelse for Beskæftigelsens Opretholdelse i den overvejende Del af de øvrige Erhverv. Til Frembringelse af egne Raastoffer og disses Omsætning beslaglægger Landbruget nemlig kun 14 pCt. af Færdigvarernes Værdi til Køb af udenlandske Hjælpstoffer. Deraf fremgaar tydeligt, hvorfor Landbruget er det Erhverv, saadan som Forholdene er her i vort Land, der kan afgive den store Valutaoverskudsmængde til de øvrige Erhverv til at skaffe Raastoffer for, som det er nødvendigt at købe udefra grundet paa, at Danmark stort set jo er et raastoffattigt Land.

Beklageligt er det derfor, at der ustandseligt skal være Misforstaaelse og Modsætning mellem Eksporterhvervet Landbruget paa den ene Side og Hjemmemarkeds-erhvervene paa den anden Side. Denne Modsætning og Misforstaaelse kan kun forklares derved, at der fra ansvarlig Side stadig opretholdes og underbygges ganske urigtige Anskuelser. Jeg kan i den Forbindelse pege paa, hvad der blev udtalt fra det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, Socialdemokratiets Ordfører ved Finansovforslagets første Behandling, hvor det

ærede Medlem gav Udtryk for, at Landbrugskrisen var forbi. En anden Udtalelse, der kom for nylig fra det ærede Medlem Hr. Smørum, maaske mere uovervejnet end tilsigtet, var den, at Smørlovsforslaget her gaar ud paa i 2 Aar at sikre Landbruget en Mindstepris for Smør og Mælk paa Grundlag af en Smørpris paa 2 Kr. 60 Øre. Det er jo ikke rigtigt, det gaar Lovforslaget ikke ud paa. Landbruget sælger det mindste af sin Produktion af Mælk og Smør paa Hjemmemarkedet. Hovedparten gaar til Eksport, og for Eksporten er der ingen Sikring i dette Lovforslag. Hvis der endda var det, laa Sagen jo helt anderledes, men i det, vi drøfter her, er der kun Tale om en Sikring for det, vi sælger paa Hjemmemarkedet.

Saadanne Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, Socialdemokratiets Ordfører ved Finanslovbehandlingen, sætter ondt Blod, særlig naar man faar dem paa Baggrund af de Opgørelser over Landbrugets Regnskaber, som er afsluttet pr. 1. Juli 1937 for det forudgaaende Regnskabsaar. De viser, at Forrentningsprocenten i Landbruget ligger omkring kun 2,2 pCt. I alle de 7 Aar, vi har haft denne Landbrugskrise, har Forrentningsprocenten svinget, fra minus 0,4 til 3,5, som er det højeste, takket være den gode Høst i 1935, og saa gaar vi igen ned paa 2,2. Paa Grundlag deraf giver man Udtryk for, at Landbrugskrisen er overstaaet.

Det bringer ligeledes Misforstaaelse hos mange om Landbrugets virkelige nationaløkonomiske Betydning, naar f. Eks. Regeringsbladet „Social-Demokraten“ den 19. November skrev om Landbrugets Eksportpriser under følgende prangende Overskrift: „En Række velkomne Prisfald i Dag. Smørret faldt igen 10 Øre pr. Halvkilo og er faldet 28 Øre i Løbet af 14 Dage.“ Det er saare trist, at det førende Regeringsblad afslører en saadan Mangel paa Forstaaelse af vor Samfundøkonomi og søger at bibringe sin store Læsekreds den Opfattelse, at den skal se uvenligt paa gode Priser for vore Landbrugsprodukter, selv om disse er Udtryk . . . (Uro i Salen. *Formanden* ringer.) — ja, det interesserer ikke den Side, det forstaar jeg godt, men det undskylder jeg gerne — selv om disse Priser er Udtryk for Verdensmarkedets Pris og bestemmende for den Valuta, der i Kraft heraf kan tilføres Landet.

Et Lovforslag som det foreliggende bliver ogsaa misbrugt derigennem, at man giver Befolkningen i Byerne Indtryk af, at der herved gives en yderligere Fordel for Landbruget i Sammenligning med den Fordel,